

вреци. Като се върна вечерът, малкият продавач му рече:

— Иди занеси спечелените пари въ срещната къща на една бедна вдовица. Тя ще купи лѣкарства за болното си дете и ще те благославя, докато е жива.

Царският синъ занесе парите. Вечеря при добрите люде. Върна се въ двореца. Запита го баща му:

— Какъ прекара, синко?

— Никога не съмъ работилъ съ такава радостъ. Никога не съмъ вечерялъ толкова сладко.

На другия денъ пъкъ тръгна царският синъ съ кошница въ ржка. Но рано сутринята той намѣри малкия продавачъ при езерото съ червената рибка.

— Продаде ли гевреците?

— попита учудено момчето.

— Не, разграбиха ми ги лоши люде! — отговори царчето.

— Какъ? Защо?

— Видѣхъ едно момиченце, че се дави въ рѣката. Хвър-

лихъ се да го извадя. Докато го свѣстяхме, изпразнили ми кошницата. Само трохици останаха.

Усмихна се малкият продавачъ и рече:

— Вземи тия трохици и хвърли на Червената рибка.

Царският синъ хвърли. И тозчасъ Червената рибка приближи къмъ брѣга. А следъ нея плуваше зелената жаба и радостно врѣкаше.

Царският синъ заведе малкия продавачъ въ двореца и царътъ го дари богато. Напълни му кошницата съ жълтици и му построи близу до езерото невиджана и нечувана геврекопродавница, която нарекоха „Червената рибка“. Когато нѣкой отъ царедворците забравяше да работи за доброто на народа, царътъ го прашаша въ тая продавница, да му разправи богатиятъ продавачъ приказката за червената рибка.

Ранъ-Босилекъ

РИБАРЧЕ

Изъ гори, ливади
косъ пакъ се обади.
Младите горички
весело шумятъ.
И пакъ се пробуждатъ,
и се спускатъ лудо
лудите рѣкички
изъ незнаенъ пжтъ.

Ехъ, сега ще взема
вждица голѣма,
всеки денъ ще ходя
самъ на риболовъ.
Да наловя първи
цѣли десетъ върви
мрѣни и пастърви
вече съмъ готовъ!

И отъ тѣхъ тогава
мойта баба Слава
бързо ще направи
рибена чорба.
И нали е щърба —
рибена чорбица
въ прѣстена паница
най-добре тя сърба.

Димитър Пантелеевъ